

شهادت عالم مجاهد و مبارز مشروطه خواه آیت الله "شیخ فضل الله نوری" (1327 ق)

آیت الله شیخ فضل الله نوری در سال 1259 ق در تهران متولد شد. در جوانی به همراه دایی و پدر زن خود حاج میرزا حسین نوری، جهت تحصیل به نجف اشرف مهاجرت کرد.

آیت الله شیخ فضل الله نوری در سال 1259 ق در تهران متولد شد. در جوانی به همراه دایی و پدر زن خود حاج میرزا حسین نوری، جهت تحصیل به نجف اشرف مهاجرت کرد. وی از شاگردان برجسته میرزای شیرازی بود. شیخ فضل الله برای مقابله با استبداد، به همراه آیات عظام طباطبایی و بهبهانی در دوران مشروطیت، این جنبش را رهبری می کرد. وی در مهاجرت کبری شرکت داشت و در تهیه، تنظیم و تدوین قانون اساسی و متمم آن سهیم بود، به طوری که اصل دوم متمم به ابتکار او تهیه شد. یکی از اصول پیشنهادی شیخ فضل الله، حضور پنج عالم مجتهد در مجلس بود تا قوانین ضد اسلامی به تصویب نمایندگان نرسد. او در جمادی الاولی سال 1325 تصمیم گرفت یک کانون تبلیغاتی علیه مشروطه می غیر مشروع ایجاد کند. اقدامات تبلیغی شیخ با مخالفت مجلسیان مواجه شد و شیخ فضل الله در حضرت عبدالعظیم تحصن اختیار کرد. شیخ فضل الله سرانجام در 12 رجب سال 1327 از جانب فاتحین دستگیر و عصر 13 رجب پس از یک محاکمه می کوتاه به مجازات مرگ محکوم شد. شیخ فضل الله نوری سرانجام در سیزدهم رجب همان سال در میدان توپخانه می تهران و در حضور هزاران نفر از مردم به دار آویخته شد. اکثریت کسانی که آن روز در پایین دار شیخ شهید جهت قتل او خوشحالی می کردند، همان ماه می بودند که در ماه می های قبل در استقبال آن عالم مجاهد در بازگشت از تحصن، حضور داشتند. شیخ فضل الله نوری که خود در ابتدا از حامیان اصلی مشروطه بود، به محض این که خطر انحراف این نهضت را تشخیص داد، خواهان مشروطه می مشروع شد و این چنین مرگبار پاسخ خود را دریافت کرد. مقبره می ایشان در صحن حرم مطهر حضرت معصومه (س) واقع شده است.